

Martes, 10 de diciembre de 2024

La magnitud de la tragèdia 2 (Més dades)

Els responsables polítics han de parlar pel Diari Oficial; els científics, amb dades i arguments. Fins ara, el vicepresident segon de la Generalitat, responsable de la «Recuperació Econòmica i Social», senyor Gan, només ha «dit» nomenaments. Sembla que té experiència en la reconstrucció d'una regió d'Afganistan. Però la font econòmica fonamental d'aquella misèria regió, que és el conreu de pistatxos, no res té a veure amb el teixit productiu de les zones afectades pel cataclisme del dia 29 d'octubre.

Deixant de banda els tòpics, ací trobarà pocs llauradors. Als pobles de la zona zero i les localitats més afectades només el 2,3% de les persones afiliades a la Seguretat Social cotitzen en el règim agrari (dades immediatament anteriors al cataclisme). A la mateixa àrea, el percentatge d'indústries en el conjunt de les empreses supera en 2,5 punts la mitjana provincial i en 3,2 si considerem només la zona zero.

Una altra dada: mentre que en el conjunt de la província, el 3,1% dels immobles tenen caràcter industrial, en la zona zero el percentatge puja al 4,6% i si afegim els pobles més afectats supera el 4%. Altrament dit, damunt del fang el que hi ha és una atapeïda estructura de

Damunt del fang el que hi ha és una atapeïda estructura de xicotetes i molt xicotetes empreses agrupades en zones o polígons industrials

ÀGORA

FRANCESC J. HERNÁNDEZ

xicotetes i molt xicotetes empreses (com ja vaig escriure ací, la mitjana d'afiliats per empresa és de 7 persones), amb dedicacions molt heterogènies (com palesen els articles de *Levante-EMV*), generalment agrupades en zones o polígons industrials.

A més, aquesta estructura era summament dinàmica abans del cataclisme, amb dades econòmiques per dalt de les mitjanes. Entre octubre de 2023 i octubre de 2024, l'afiliació a la Seguretat Social va créixer en un 2,28% a la província de València; però a la zona zero i als pobles més afectats, s'incrementà més: un 3,14%. Un creixement en l'ocupació

que es correspon també amb un major percentatge de població en edat laboral i població jove (en conjunt, un 3,2 punts més que la mitjana provincial) i menys població envellida. És a dir, el cataclisme colpejà una de les nostres cireres del passat econòmic.

El Ministeri de Treball ha activat l'escut social dels ERTO. Però això només pot alleugerir temporalment la situació salarial de les treballadores i dels treballadors. Els sindicats no poden aconformar-se amb això, sinó que cal enfocar la tornada a la faena. L'espada de Damocles està sobre la continuïtat d'aquell atapeït teixit de xicotetes i molt xicotetes empre-

ses de la zona zero i els pobles més afectats. La Generalitat ha de reaccionar de manera ràpida i efectiva. Per ara, el que hi ha és una dispersió competencial que fa hereditat: Recuperació Econòmica (Gan), Economia (Merino), Ocupació (Rovira), Indústria (Cano), Infraestructures (Martínez), Agricultura (Barrachina), etc. I ja hem vist la capacitat d'alguns responsables de conselleries en la pràctica del «don't ask, don't tell» polític, en no traure's la pasta dels dits o acostar-se desprecupadament a la negligència punible.

Per exemple, hi tengué el conseller Rovira (Conselleria d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació): incapaç de garantir el dret a l'educació de l'alumnat afectat (per no parlar de la situació psicològica dels menuts, que per ara resolen iniciatives socials, com ara les de Fampa), o d'encapçalar la recuperació del sector cultural; per no parlar de la seua inactivitat en Ocupació. El poble valencià està en una partida en la qual s'hi juga molt. Els cacaus, no els pistatxos. ■

Francesc J. Hernández és professor jubilat de Sociologia i Antropologia Social. UV